

TEZA: -

Sygn. akt: WO-168/21

ORZECZENIE

z dnia 14 lutego 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie w składzie:

Przewodniczący: S WSD Michał Rajski - sprawozdawca

**Sędziowie: S WSD Wiesław Kmiotek
S WSD Wiesław Kmiotek**

Protokolant: Piotr Ciepiński

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Krzysztofa Żmudy po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2021 r. w Warszawie na rozprawie odwołania Pokrzywdzonej S. F. od postanowienia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych z dnia 10 września 2021 roku umarzającego postępowanie w sprawie radcy prawnej R. B., wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych pod numerem wpisu (...)

obwinionej o to, że:

1. w sprawie o sygn. akt: IV P 49/14 (o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne) nie dołączyła do pisma przewodniego z dnia 12.08.2014 r skierowanego do Sądu Rejonowego , załącznika do tego pisma, który to załącznik dotyczący zastrzeżeń do protokołu z dnia 6.08.2014 r sporządzony przez S. F. złożony został przez nią w dniu 12.08.2014 r w Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych (...) sp. p. , celem przedłożenia go w sądzie zgodnie z życzeniem p. F.tj. przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wprowadzonego uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;
2. w sprawie o sygn. akt: IV P 1043/13 (o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne) zgubiła w 2014 r. płytę CD dostarczoną przez S. F. do Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych (...)

sp.p. zawierającą nagrania, które stanowić miały dowody w sprawie, a w konsekwencji nie złożyła tej płyty do akt sprawy wraz z odpowiednim wnioskiem dowodowym
tj.: o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wprowadzonego uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

postanawia:

1. utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie w całości,
2. kosztami postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym obciążyć Krajową Izbę Radców Prawnych.

UZASADNIENIE

Dnia 10 września 2021 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (dalej: „OSD”) po rozpoznaniu na rozprawie sprawy przeciwko radcy prawnej R. B. (dalej: „Obwiniona”), obwinionej o to że:

3. w sprawie o sygn. akt: IV P 49/14 (o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne) nie dołączyła do pisma przewodniego z dnia 12.08.2014 r skierowanego do Sądu Rejonowego, załącznika do tego pisma, który to załącznik dotyczący zastrzeżeń do protokołu z dnia 6.08.2014 r sporządzony przez S. F. złożony został przez nią w dniu 12.08.2014 r w Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych (...) sp. p. , celem przedłożenia go w sądzie zgodnie z życzeniem p. F.
tj. przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wprowadzonego uchwałą nr 8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;
4. w sprawie o sygn. akt: IV P 1043/13 (o uznanie wypowiedzenia za bezskuteczne) zgubiła w 2014 r. płytę CD dostarczoną przez S. F. do Kancelarii Adwokatów i Radców Prawnych (...)

sp. p. zawierającą nagrania, które stanowiły dowody w sprawie, a w konsekwencji nie złożyła tej płyty do akt sprawy wraz z odpowiednim wnioskiem dowodowym

tj.: o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych w związku z art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego wprowadzonego uchwałą nr (8/VIII/2010 Prezydium Krajowej Izby Radców Prawnych z dnia 28 grudnia 2010 r w sprawie ogłoszenia tekstu jednolitego Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

wydał postanowienie którym, na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 oraz w zw. z art 70 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych (tj. Dz.U. Z 2020 r. poz. 75 ze zm.) postępowanie umorzył.

Dodatkowo na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz. U. z 2020 poz. 75 ze zm.) kosztami postępowania w kwocie 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) obciążył Okręgową Izbę Radców Prawnych

Od postanowienia OSD odwołała się pokrzywdzona S. F. w całości, wnosząc o wznowienie postępowania dyscyplinarnego przeciwko Obwinionej. W odwołaniu Pokrzywdzona wskazała iż nie zgadza się z postanowieniem o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego w sprawie ponieważ wielokrotnie kwestionowała bezczynność i przewlekłość w trakcie postępowania dyscyplinarnego. W uzasadnieniu swojego stanowiska Pokrzywdzona szeroko opisała postępowanie dyscyplinarne wymieniając czynności podejmowane w postępowaniu przez Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP , Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych, oraz Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych oraz wyraziła dezaprobatę dla sposobu procedowania przez organy wymiaru sprawiedliwości samorządu Radców Prawnych.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Odwołanie Pokrzywdzonej nie zasługuje na uwzględnienie. Postanowienie wydane przez OSD jest prawidłowe i jako takie musiało być utrzymane.

Zgodnie z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy kodeksu postępowania karnego. Z kolei w myśl art. 17 § 1 pkt 6 nie wszczyna się postępowania karnego a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

Zgodnie z art. 70 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, regulującej okresy przedawnienia w sprawach dyscyplinarnych radców prawnych, nie można wszcząć postępowania dyscyplinarnego, jeżeli od czasu popełnienia przewinienia upłynęły trzy lata (rok w przypadkach dot. wolności słowa i pisma). Nadto zgodnie z ust. 2 tego przepisu w razie wszczęcia postępowania dyscyplinarnego przed upływem terminu, o którym mowa w ust. 1, karalność przewinienia dyscyplinarnego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło pięć lat (trzy lata w przypadkach dot. wolności słowa i pisma).

Objęty wnioskiem o ukaranie z dnia 25 października 2018 roku czyn Obwinionej stanowiący zarzut nr 1 miał miejsce 12 sierpnia 2014 roku, z kolei objęty zarzutem nr 2 czyn popełniony został, zgodnie z wnioskiem o ukaranie, także w 2014 roku.

Biorąc pod uwagę treść przepisu art. 70 ust. 2 ustawy o radcach prawnych czyny objęte wnioskiem o ukaranie przedawniły się odpowiednio z dniem 12 sierpnia 2019 roku oraz 31 grudnia 2019 roku.

Przedawnienie karalności (art. 17 § 1 pkt 6 KPK) stanowi bezwzględną przeszkodę dla prowadzenia postępowania karnego. Jeżeli sąd w toku postępowania stwierdza, że nastąpiło przedawnienie ścigania oskarżonego, to nie wolno mu wydać wyroku skazującego, ani wyroku uniewinniającego. Przedawnienia ścigania jest bowiem przesłanką bezwzględną ujemną i jej wystąpienie powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. wyr. SN z 8.6.1977 r., I KR 87/77, OSNPG 1977, Nr 11, poz. 114).

Tym samym karalność czynów objętych wnioskiem o ukaranie w niniejszej sprawie ustała najpóźniej z dniem 31 grudnia 2019 roku i niemożliwym jest podjęcie w zaistniałych okolicznościach innego rozstrzygnięcia.

W tym stanie rzeczy, koniecznym było podjęcie zapadłego rozstrzygnięcia.